

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Sexto Die.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](#)

D I E S S E X T A

*S. Patri nostro Ignatio con-
secranda.*

Oratio jaculatoria hujus diei
erit ista: *I E S U S & M A-
R I A, dulcissimi amores mei,
patiar ego, moriar ego amore
vestri, totus sim vester, nullus
meus!* Et vita manuscripta
Alphonsi Rodriguez.

M E D I T A T I O I.

De Regno I E S U C h r i s t i.

'Ab hac Meditatione Hebdomadam se-
cundam Exercitorum Spiritualium, S.
P. N. orsus est.

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. Ex Exercitiis
S. P. N. desumendum, ut spectare nos
imaginemur Synagogas, villas & op-
pida, quæ prædicans Christus pertran-
sibat.

PRÆLUDIUM II. Itidem ex S.

P. N. ut nempe petamus à Deo , ne
obsurdescamus , vocante nos Christo ,
sed ad sequendum & obtemperandum
prompti simus.

PUNCTUM I. Considera , si Rex
aliquis , divinitus electus in Princi-
pem & Ducem omnium Christianorum ,
omnibus dotibus regiis ornatus , suade-
ret suis subditis , ut cum eo ad subju-
gandos infideles , magna sibi damna , &
illis majora inferentes , ad bellum per-
gerent , promitteretque illis , se ad om-
nia incommoda primum futurum , nec
aliter victurum , quam illis , nec trium-
phaturum sine gloria eorum . Quid sub-
diti illi tam bono Regi responderent !
quomodo se illi ad omnia offerrent ? si-
quidem de fortunis eorum , & de illis
ipsis res ageretur . Sed quis ille Rex ?
Ecce , Dominus Jesus Christus , Filius
Dei unigenitus , iste de cælo venit mit-
tere gladium , indicit bellum mundo ,
carni , Sathanæ , perfidiæ , vitiis omnium
hominum ; alloquitur te , ut pergas cum
illo ad hoc bellum ; combeatum gra-
tiarum suarum , immo & annonæ Sa-
cri Corporis sui tibi suppeditat : Sudores ,
dolores & vulnera prior subire
vult : primus ad ardua omnia præit ti-
bi ; tuum duntaxat erit , sequi illum .
Non alio cibo vescēris , non aliis vesti-
mentis & insignibus vestieris , nisi qui-
bus ille : post bellum , ipse imponet

tibi coronam. Quid ergo Regi huic tuo respondebis? quomodo eum non sequeris? quomodo non indices amoris proprio, & sensualitati tuæ bellum? Alloquere itaque Communum tuum, & dic, ut olim Ethai ad Regem David: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam, in quocunque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.*

2. Reg. cap. 15.

II. Audi Christum Regem in particulari proponentem tibi, in quo eum imitari debeas. 1. In abnegatione tui ipsius. 2. In portanda cruce omnium adversitatum. 3. In vera spiritus paupertate, castitate, obedientia, &c. Responde ergo Regi tuo, & dic: *En, O Rex supreme, ac Domine universorum, tuā ego, licet indignissimus, fatus tamen gratiā & ope, me tibi penitus offero, meaq; omnia tua subiectio voluntati, attestans coram infinita bonitate tua, in conspectu gloriose Virginis Mariæ tua totiusq; curia caelestis: hunc esse animum meum, hoc desiderium, hoc certissimum decretum, ut, quam possum, proximè te sequar, & imiter in ferendis injuriis, & adversis omnibus, cum vera spiritus, tum etiam rerum paupertate.*

III. Audi Christum Regem exquirerentem à te, quam mercedem pro laboribus cum eo toleratis habere velis? respondeque Domino tuo: *Nolo mi Domine quidquam aliud, nisi te ipsum: hoc est inti-*

intimam notitiam & amorem tui , procul consolationes , non solum mundanae , sed & spirituales , procul omnis aestimatio , & commoditas ! Tu mihi solus es adæquata merces : Te mihi solum da , & sufficit . Protector insuper , Domine mi , quod nec gloriam æternam velim , quatenus bona mihi est , sed quia dignus es , ut per gloriam meam tu glorificeris , & in æternum ameris à me , & ab omni creatura . Fac ergo Domine mi , ut vivam ego , jam non ego , sed tu vivas in me ! In fine Pater , Ave , & Anima Christi , &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore matutino diei
sextæ relegenda.

*De estimatione , & amore Vo-
cationis Religiosæ.*

Gratiam Vocationis Religiosæ , esse donum Dei præstantissimum , & gratiam gratiarum , sic declaro .

Primo , quia est gratia secundi Baptismi , ut docent SS. Patres , & cum illis S. Thomas , v. 2. q. ult. a. 3. afferens , Religiosum , si post emissionem trium Votorum Religiosorum statim morere

tur, statim rectâ ad cælum evolatur, non secus ac is, qui suscep̄tō Baptismō statim moreretur. Hac occasione innuo praxim utilissimam, post singulas confessiones Sacramentales renovandi Vota Religiosa; hæc enim Religiosorum Votorum renovatio ad abolendam pœnam peccatis debitam magnæ est efficaciæ, & fortè tantæ, quantæ est prima eorundem nuncupatio.

Secundò, quia gratia vocationis Religiosæ est gratia cujusdam martyrii, cum hoc solo discrimine, juxta S. Bernardum *serm. 30. in Cant.* Quòd vitæ Religiosæ Martyrium horrore sit mitius illô, quô corpus perimitur, sed diuturnitate sit molestius, sitque per modum cujusdam holocausti, quod lentè concrematur.

Tertiò, quia gratia vocationis Religiosæ est infallibilis arrha, & irrefragabile privilegium vitæ æternæ; neque enim fallere aut falli potest veritas ipsa, quæ tamen universaliter pronuntiavit, *Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut Patrem, aut Matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, Et vitam æternam possidebit.* Præ aliis autem Religionibus id conferre dignata est divina Bonitas Societati nostræ, quòd perseverantia in illa sit semper connexa cum dono perseverantiae in gratia finali, & cum æter-

nitate sancta , juxta revelationem Sancto Francisco Borgiae factam , quam typis vulgârunt P. Nicolaus Lancius in Tract. de Institut. Soc. affectu 98. & Pater Michaël Staudacher in libello , cui titulus : *Centum affectus amoris divini.*

Quartò , quia sequi gratiam vocationis Religiosæ , & inire statum Religiosum , est summa hujus vitæ beatitudo , & salvatio salvationi æternæ prævia : agnovit veritatem hanc , sed nimis serò (nam primùm ante mortem) *Anno 1652.* Pragæ R. D. Joannes Janderus , Brunæ dimissus *Anno 1644.* Qui post multa infortunia , cùm extremum diem sibi imminere cerneret , expetiit Confessarium à Societate , per quem supplicavit Patri Vice - Provinciali , ut ante mortem vota Societatis emittere posset , quod & fecit multis cum lachrymis : dein inter cætera testamenti locô hæc scripsit , & consignavit : *Testor , Societatem IESU esse beatitudinem terrestrem , ita ut si alia speranda non esset , ista ad hominem omni beatitudine cumulandum sufficiens foret.* Testor , illam esse margaritam , quam si ego auro & sanguine redimere possem , auro & sanguine redimerem . Et hæc verba ab isto homine non sola mors , sed veritas extorsit ; cum enim beatitudo sit status omnium aggregatae bonorum perfectus , atque in re nihil aliud sit , quām cogitio & amor

Dei , beatitudo hujus vitæ consistit in cognitione & amore Dei proportionato huic vitæ : In quo autem statu est major cognitio & amor Dei , quam in statu Religioso :

Quintò , quia deficere à gratia vocationis Religiosæ , & à statu Religioso , est summa hujus vitæ infelicitas , maledictio , & damnatio prævia damnationi æternæ . Veritas hæc per naturalem sequelam sequitur ex præcedente ; cùm enim oppositorum opposita sit ratio , si inire statum Religiosum , est summa hujus vitæ beatitudo , deficere ab illo , summa erit hujus vitæ infelicitas . Hanc infelicitatem S. Bernardus *de modo bene vivendi cap. 20.* mellifluè licet , plenis tamen amaritudine verbis sic expressit : *qui congregationem sanctam relinquunt , & ad secularem vitam descendunt , à Societate Dei elongantur , atque dominio diaboli subjugantur.* Non defunt Historiæ , id ipsum comprobantes . Anno 1575. Viennæ Austriae moriens unus è nostris , ante ipsum agonem renidenti vultu subridere cœpit : non ferens insuetam hanc in tam nubilo mortis tempore serenitatem , is , qui moribundum disponebat , ait : Non est tempus ridendi , frater mi , sed judicium Dei præstolandi . Cui ille , ne quæso turbet te hæc mea hilaritas , Pater ! Angelus Custos meus ostendit mihi ignitum montem , & plurimos in eo

damnatos , dixitque mihi , eos omnes
dimissos esse è Societate ; cùm ergo ego
per gratiam Dei moriar in Societate ,
superabundo gaudiò. Sic ille quidem
anticipatò obtinuit promissum illud
Christi , *Beati qui nunc fletis , quia ridebitis ,*
Luc. 7. Sed simul confirmavit illud , ne
sanguineis quidem lachrymis eluen-
dum : *Qui à Societate Dei elongantur , do-*
minio diaboli subjugantur .

Tanti igitur est coram Deo gratia vo-
cationis Religiosæ , ut meritò gratia
gratiarum dici possit , ad quam dignè
observandam hæ possunt Religioso sub-
servire praxes .

1. Non tantum ipsam vocationem
Religiosam plurimi aestimare & amare ,
sed etiam omnia connexa cum illa ,
nempe omnia præscripta à Religione ,
quamvis videantur exigua : cùm enim
accessoria sequantur naturam principa-
lis , cui placet principale , eidem place-
re accessoria , necesse est .

2. Paratum esse ad omnia ardua mo-
lestaque toleranda , pro vocatione &
cum vocatione : sic erat paratus B. no-
ster Aloysius , de quo P. Mutius Vitel-
lescus Generalis , in quadam exhorta-
tione Romæ habitâ (ut legi in manus-
criptis P. Gasparis Druzbicki) retulit ,
se ex ore ipsius audivisse resolutionem
ejusmodi : *Si per unum tantum momentum*
in Societate esse debuisset , & per inferni pœ-

nas ad id pervenire me opportuisset, elegissim
illas, Pater, ut in Societate essem.

3. Devovere seipsum Religioni in
mancipium ac iumentum, cum omni-
bus obligationibus mancipio ac jumen-
to competentibus. Usus est praxi hac
memoratus P. Gaspar Druzbicki, ut
adnotavi in vita ejus, cap. 11. Fecerat
enim in quadam protestatione talem
cum Societate contractum: *Tuum erit,*
ò S. Societas, imperare mihi abjectissima, &
wilissima; meum erit obtemperare absque morte,
murmure, excusatione, differentia, &c. Nolo
rationem mei haberi in illa re, &c. Nolo pro
laboribus ullis meis ullam gratitudinem ostendere,
sed omnia tanquam mancipii opera sepeliri, ac
contemni. Licebit tibi, post vires & annos ex-
haustos, me à consortio tuo arcere, sordibus &
sois everrendis, aut pecudibus curandis depu-
tare. Licebit tibi, me morbo afflictum, vel
morti vicinum, omni solatio corporali destitue-
re, & tanquam canis veterarii ulcus non cu-
rare; licebit tibi, meum cadaver, sepulturā
asinorum, & bestiarum, vel inhumatum ab-
jicere, vel in sterquilino sepeliri jubere. O
mancipium, libertate Filiorum Dei di-
gnissimum!

4. Ex amore vocationis Religiosæ
vestem Religiosam exosculari, quoties
induitur, exuiturque: Cui exoscula-
tioni adnexa est Indulgentia, ut videre
est apud Lezanam, Verbô: *Habitus.* Et
verò quidni appreties deosculerisque,

Religiose , vestem tuam , cùm hæc sic
vestis nuptialis , in qua à convivio cæ-
lesti , non excluderis ; & scito , te in
pullo Societatis vestitu cæli fore candi-
datum.

5. Ex horis Canonicis (si Sacerdos
es) unam deputare , quam offeras ad
agendas Deo gratias pro vocatione : ad
impertrandam perseverantiam in ea , &
ad satisfaciendum pro ingratitudine cir-
ca illam.

6. Pretiosissimæ Dei Parenti , & S.
Angelo Custodi specialiter addictum
esse : Ita enim cens̄ebat P. Leonardus
Lessius , verè Theologus , ut scribitur
in vita ejus , devotionem ad B. V. &
ad Angelum Custodem , ad perseve-
rantiam in Societate J e s u plurimum
habere momenti , quâ etiam intentione
quotidie Litanias ad B. Virginem reci-
tabat.

7. Ex amore vocationis , in quolibet
Sacro tempore Communionis vota re-
novare.

8. Quoties pulsus datur ad salutan-
dam B. V. nempe manè , meridie , &
vesperi , ex amore vocationis vota re-
novare ; ad illa quidem verba , *Angelus
Domini , &c.* Votum Angelicæ Castita-
tis. Ad illa : *Ecce Ancilla Domini , &c.*
Votum Obedientiæ. Ad illa : *Et Ver-
bum Caro factum est , Votum Paupera-
tis.*

9. In Litanis de omnibus Sanctis
quotidie recitari solitis , ad illa verba :
*Ut nos in tuo sancto servitio confortare & con-
servare digneris , pectus tundere , donum-
que perseverantiae in Religione expete-
re ; tali enim tunctione , si fiat ex animo ,
roborantur dona Dei.*

DIEI SEXTÆ MEDITATIO II.

De duobus Vexillis.

Inter Meditationes secundæ Hebdo-
madæ , hæc quarta ponitur à S. P. N.
in qua eidem revelavit Deus totam
ideam atque structuram integrum So-
cietatis , sicut ipse met S. Pater retulit
Patri Mercuriano , & hic in publica Ro-
mæ Exhortatione narravit.

ORATIO PRÆPARATORIA con-
sueta.

PRÆLUDIA accipiantur ex Exer-
citiis S. P. N. Primum sit , Historica
quædam consideratio Christi ex una
parte , & ex altera Luciferi , quorum
uterque omnes homines ad se vocat ,
sub vexillo suo congregandos.

Secundum , ad constructionem loci ,
ut repræsentetur nobis campus ampli-

simus circa Hierosolymam , in quo Dominus J E S U S Christus , tanquam bonorum omnium summus Dux assistat . Rursum alter campus in Babylonia , ubi se Lucifer , malorum & adversariorum Ducem exhibeat .

Tertium , ad gratiam petendam , ut possimus exploratas habere fraudes malorum ducis , invocatâ simul divinâ ope , ad eas vitandas ; veri autem , optimique Imperatoris Christi agnoscere mores ingenuos , ac per gratiam imitari posse .

PUNCTUM I. Intuere per imaginationem in campo Babylonico ducem impiorum , in cathedra ignea & fumosa , horribilem figurâ , vultuque terribilem , convocatos dœmones spargentem in totum Orbein , ad nocendum omnibus hominibus , detonantemque ad ministros suos , & instigantem , ut injiciant hominibus catenas , trahantque ad vitia , & deum ad consortium damnationis æternæ . Perpende . 1. In campo Babylonico , id est confusonis & perturbationis . 2. In cathedra : locum enim alium appetit , & suis persuader . 3. Igneus est : ignem enim concupiscentia & ira omnibus afflat . 4. Fumosus est , fumosque vanitatis aliis propinat . 5. Horibilis . & tamen à quibusdam amat : vide deinde , quam multi ad eum accurrant . Tu igitur visne sequi illum ?

vide, an aliquid ejus sit in te? an te non teneant catenæ ejus aliquæ? an non obscurârit te fumo vanitatis, inquietudine, appetitu apparentiarum, murmuratione, &c. vide & corrigē.

II. Intuere per imaginationem Christum, in amæno campo juxta Hierosolymam, humili constitutum loco, validè speciosum formâ & aspectu summè amabilem, mittentem discipulos suos per orbem, ut omni hominum generi doctrinam salutarem communicent, adhortantemque eos, ut quemlibet juveni, adducantque primò ad spiritualem affectum paupertatis, & si ita visum fuerit Deo, ad actualem paupertatem; deinde ad opprobrii, contemptusque desiderium, & consequenter ad humilitatem. Perpende singula. 1. In regione Hierosolymitana, id est, visione pacis; non est enim pax sine Christo. 2. In campo patentissimo: diligit enim Christus latitudinem cordis. 3. In humili loco: humilibus enim delectatur in terra sublimia ad cælum reservat. 4. Persona ejus est speciosa & amabilis; nullum enim repellit, nullum despicit. Vide deinde, quam pauci currant sub vexillum ejus. Vocavit te jam, Religiose, Christus sub vexillum crucis suæ; instruxit te tanto tempore ad bella Domini gerenda; quomodo igitur hactenus militasti? quomodo tentationibus dœmo-

num restitisti? quam gloriam duci tuo
attulisti? vide, dole, & corrige.

III. Audi dicentem Deum per S.
Joannem, Ep. 1.c. 2. Qui dicit se in Chri-
sto manere, debet, sicut ille ambulavit, & ipse
ambulare. Hoc audiens, considera indi-
viduos Christi comites. 1. Defectum
omnium rerum temporalium. 2. Labo-
rem, & cum labore sterilitatem; pau-
cissimos enim reliquit discipulos. 3. Per-
secutionem ab omnibus, & adversita-
tes omnes. Si Christi es, debes cum
tali bus comitibus ambulare usque ad
mortem.

COLLOQUIUM I. Fiat ad B. V.
implorando, per eam à Filio gratiam,
ut sub sanctissimo, ejus vexillo mane-
re, & ad mortem perseverare possis:
terminabitur hoc colloquium per Ave
Maria, &c.

COLLOQUIUM II. Ad Christum
hominem, ut tibi à Patre impetret
hoc, subdaturque in fine, Anima Chri-
sti.

COLLOQUIUM III. Ad Patrem,
ut annuat petitioni, cum Pater noster,
&c. In fine adora profundissimè San-
ctissimam Trinitatem.

H O R A
C O N S I D E R A T I O N I S ,
T e m p o r e p o m e r i d i a n o ,
D i e i s e x t æ .

*D e e x c e l s i s c o g i t a t i o n i b u s , & A c t i -
b u s h e r o i c i s F i l i o r u m D e i .*

MAgnes olim spiritualis doctrinæ Magister, P. Balthasar Alvarez (de quo revelatum erat S. Theresiae, quod illo tempore, quod ille vivebat, nullus illo perfectior in Ecclesia Dei esset) inter complura vitae sanctioris axiomata etiam hoc Novitiis suis inculcare solebat: *Non degenerandum est ab excelsis cogitationibus Filiorum Dei:* Ut scribitur in vita ejus. Doctrinam hanc ita imbibatur Novitius ejus Franciscus Perez, unus è quadraginta Societatis nostræ Martyribus, quorum modò Canonizatio procuratur, ut in ipso cædis, mortisque calore id sociis identidem inclamaverit: *Eja fratres, non degeneremus ab excelsis cogitationibus Filiorum Dei!* Adnotavit id P. Joannes Nadasi, in anno dierum illustrium 15. Julii. Fundatur

autem doctrina hæc, primò in illo Psal.
81. Ego dixi. *Dit estis, & Filii excelsi omnes:*
Deinde in iis verbis Sap. 5. *Cogitatio illorum apud altissimum:* Et tandem in pro-
misso Christi, Joan. 12. *Ego, si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.* Si
ergo Religiosi sunt Filii excelsi, uti sunt,
non debent degenerare ab excelso spiri-
tu, & consequenter ab excelsis cogita-
tionibus. Si item Religiosi sunt justi,
uti debent esse, cogitatio illorum de-
bet esse apud altissimum, proindeque
excelsa. Si denique Religiosi sunt tracti
à Christo exaltato à terra, cogitationes
eorum debent esse exaltatæ seu excelsæ.
Per cogitationes verò hic non soli actus
intellectus intelliguntur, sed etiam
actus voluntatis, & resolutiones he-
roicæ, quas ad tria capita reduco,
nempe ad agere, ad pati, ad omis-
re.

Primum caput excelsarum cogitatio-
num, à Filiis Dei haberi solitarum,
est. *Agere*, hoc est. 1. Elicere desideria
ardentia, & insatiabilia, tolerandi in-
jurias, probra & omnis generis adver-
sitates: hoc desiderium in Christo Filio
Dei totâ vitâ perdurabat, quod colli-
gunt SS. Patres ex verbis ejus, Luc. 2.
*Baptismo habeo baptizari, & quomodo coar-
ctor, usque dum perficiatur!* Desideria ita-
que prædicta sunt cogitationes Filio-
rum Dei excelsæ, ut pote in Christo Fi-

lio Dei sublimatæ & deificatæ. 2. Gloriari in Cruce Domini nostri Jesu Christi, hoc est, gaudere, & honori ducre omnes despectus, contemptus, injurias, persecutioes, &c. Gloriationem hanc esse excelsam Filiorum Dei cogitationem, probârunt Fratres Domini Iesu, Apostoli, qui ibant gaudentes à conspectu Concilii, quod digni essent pro nomine Iesu contumeliam pati. 3. Peculiariter affici inimicis, omnibusque, qui aliquando molesti extiterunt, ferventi charitate eos diligere, gratias singulares eisdem à Deo expetere, & omne malum ab illis, & oratione & re, depellere conari. Hæc cogitatio verè est excelsa, quia à Filio Dei pro crucifixibus orante in Cruce est exaltata. 4. Statuere seipsum centrum odiorum totius mundi, maledictorum, calumniarum, detractionum, cruciatuum, cum tota intensione, & duratione eorum. Et hæc cogitatio excelsa est; superat enim totum mundum, totamque naturam, usitata Filio Dei, qui pro nobis factus est maledictum. 5. Velle alienos defectus sibi attribui; sub nomine suo vulgari; excusationes suas non recipi; à Superioribus damnari & puniri; ex meritis suspicionibus, sinistris relationibus, confictis conjecturis traduci, & tandem facere omnes absolutos famæ suæ Dominos, quantum in se est, nul-

loque modo ad restituendum obligatos. Excelsam hanc cogitationem esse , probat seipso Filius Dei , mortuus propter peccata nostra , accusatus ex confictis criminibus, damnatus, &c. 6. Contentissimum esse quovis etiam ignominiosissimo , molestissimoque officio , à Superioribus injuncto , omni item loco , Superiore , cubiculo , &c. Sicut Filius Dei contentus fuit permolesto circa peccatores salvandos officio , latibulo Ægypti , & Nazarethano ; contentus autem Præsidibus , quamvis sceleratis , suisque persecutoribus.

Alterum caput, excelsarum cogitationum Filiis Dei usitatarum, est, pati cruces omnis generis , & à toto universo ; pati omnes permissiones Dei ? omnes omnium dœmonum insectationes ; omnes omnium hominum injurias ; pati in corpore & anima , in fama , & quibusvis aliis bonis ; pati per linguas , calamitos , suspiciones , judicia , murmuraciones , irrisiones , &c. pati autem innocenter , sine murmuratione , sine appetitu vindictæ , etiam à Deo faciendæ ; pati quamdiu libuerit Deo. Caput hoc excelsarum cogitationum summum obtinuit gradum in Filio Dei passo in carne nostra , ad cuius imitationem hortatur nos primus ejus in terris Vicarius. *I. Petri 4. Christo passo in carne & vos eadem cogitatione armamini.* Per talem cogitatio-

nem , resolutionemque citissime ad præaltum perfectionis fastigium pertinet, juxta effatum S. P. N. Ignatii , qui Patri Hieronymo Natali quærenti , quâ viâ citò ad perfectionem venire posset? respondit : si eum , Dei beneficiorum , multa pati continget : Quæ verba , fundens lachrymas S. Pater dixit Patri Natali , & is postea Fratri nostro Paulo Cicotto , viro integerrimo , qui idem retulit R. P. Lancicio , ut ipse scribit in Opusc. oct. coll. c. 22.

Tertium caput excelsarum cogitationum , in Filiis Dei reperiri solitarum , est , *omittere* , seu negligere , hoc est . 1. Nullam laudem aut gratitudinem ab ullo , pro quacunque re , sperare , desiderare , aut de ea oblata complacere . 2. A nullo ex Superioribus , æqualibus & inferioribus , ullam suæ rationem respectumque obætatem , officia , meritâ haberi velle . 3. A nullo hominum consilia sua , intentaque probari velle . 4. Apud nullum hominem gratiam au-
cupari , quærere , curare , nolleque , ut ulla creatura se amet , sed potius omnes oderint ; in doloribus suis gaudеant ; gemitus suos non curent . 5. Silere in de-
lationibus & accusationibus , nec se ex-
cusare ullo modo , nisi in damnum glo-
riæ Dei , bonique communis cedat . Nunquam item afflictiones suas ulli ex-
ponere , nec desiderare , ut innocentia

sua ab aliis sciatur. 6. Ab omni officio etiam & actione, in ipsa ultima manus etiam impositione, ad nutum Superioris statim recedere etiam cum ignominia, & aliorum insultatione. 7. Sibiipsi non compati, nullumque dolorem promere. 8. Nullam commoditatem ex ulla creatura querere. 9. Nihil coram alio in laudem sui narrare, sed penitus se & sua nescire velle. 10. Nunquam inquirere de appellatione sui ad aliquod officium, & nescire omnia ad se non pertinentia. Tales omissiones & negliget-
tus fuerunt in Filio Dei, qui non solum neglexit, sed etiam exinanivit se metipsum: cuius altissimo exemplo adjungo, exiguae appendicis instar, id quod legi in manuscriptis Patris Gasparis Druzbicki, de P. Laurentio Susliga, celebri olim Concionatore, qui cum à quodam Provinciali ex cathedra Leopoliensi, in qua cœperat concionari, amotus fuisset, & missus esset Luceoriam ad idem officium, eantiue humiliationem, ut illi à quibusdam insultabatur, moderato ac Religioso animo tulisset, in eo ipso loco à Deo maximè exaltatus, & tam regno, quam Societati ostensus fuit; cumque ex illo loco esset abiturus, vidit in somnis B. Virginem cum puerō Iesu. Qui ait illi: Petre à me, quidquid vis: tum ille Mi Domine, quid petam aliud, quam ut tecum sim in eter-

num' repondit puer J esus : Erū : ait ille ; Domine , non satis credo , nam sum miser peccator : tum Dominus J esus : Do tibi , inquit , manum meam , quod futuri sis mecum in æternum : Apprehendit ille manum sanctissimi Pueri , & evigilavit . Hæc ex ipso Patre Laurentio audivit P. Gaspar
 1623. 27. Novemb. Godovii , ubi simul manebant tempore pestis Lublinensis , & loquebantur de illo genere viæ & vitæ spiritualis , quod *negligentia* appellatur ; quæ est cogitatio Filiorum Dei , seu eorum , qui cum J esu Filio Dei futuri sunt in æternum . Dum , Religiose , cogitationes has legis , ita lege , ut eas habeas , si Filiis Dei vis adnumerari .

DIEI SEXTÆ MEDITATIO III.

*De eligendo vitæ perfectæ , in
Religione , statu .*

Modum electionis faciendæ proponit
S. P. N. sub finem Hebd. secundæ.

ORATIO PRÆPARATORIA , &
PRÆLUDIUM I. Ut in Med. pri-
ma , diei primæ .

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo

gratiam, vivendi in numero perfectorum Dei servorum.

PUNCTUM I. Alloquere Dominum Deum tuum. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi?* Et considera beneficia Dei innumera, quæ tibi præstítit Deus ab instanti vocationis tuae ad Religione[m] ad hoc usque tempus; ea beneficia nemo melius nosse potest, quam tu ipse. Expende finem, ad quem vocatus es; adduc in memoriam media salutis, quibus in Religione abundas, ita ut neminem incusare possis ob tuam à fine tibi præfixo deviationem, nisi te ipsum, non utentem vel male utentem mediis. De his ergo coram Deo te accusa, cum proposito emendatis.

II. Dic Domino cum Ezechia, *Isa. 38.* Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ. Et statue ob oculos tuos in conspectu Dei, vitam tuam haec tenus in Religione transactam. Vide, quos fructus, vel potius quæ damna hujus vitæ habeas? quam indies elongeris à perfectione? quam vicinus sis lapsibus gravibus? Immò quam dubius, ne in eis sis? quam Christo, & regulis tuis difformis? &c. Ideone te Deus vocavit ad hunc statum? confundere coram Deo, & dole.

III. Audi Deum dicentem, *Isa. 48,* Servus meus es tu Israël, &c. in te gloriabor.

Et considera, quanta sit honestas, utilitas & suavitas exacti servitii divini, non solùm coram Deo & conscientia propria, sed etiam coram externis? Quanta hinc erga Deum fiducia? quanta pax mentis? quanta securitas in vita? & morte? quanta communitatis ædification? quanta gratiarum, benedictionum, protectionisq[ue] divinæ assiduitas? quanta æternæ beatitudinis certitudo? his bene expensis, ita cum animo tuo ratiocinare.

1. Si quis te consuleret, cui optimè velles, quānam ratione in Religione vivere deberet, quid illi suaderes? hoc ergo suade, & persuade tibi, ne dicatur tibi: qui alium doces, cur teipsum non doces?

2. Si mors nunc ingrueret tibi, qualem in Religione vitam vixisse velles, qualem vixisse nolles? nunc ergo dum tempus est / & quantum sit, non nōsti) illam elige, istam neglige.

3. Si jam in judicio Dei status es, qualem vitam vixisse velles? qualem tibi apud judicem & Assessores ejus profuturam, & qualem obfuturam censes? hanc ergo relinque, illam diligere.

4. Quid à te factum voles, quando in Purgatorii flammis ardebis? quid factum voles, quando ad conspectum dignissimi omni amore Dei venies bea-

tificatus? pœnitabit te, tanto bono, tantæ dignitati, Deo, tam abjectè servivisse. Quid factum voles inter tot millia perfectissimorum Dei servorum constitutus? hoc, si sapis, nunc facito.

5. Frivolæ sunt causæ, quæ te à perfectæ virtæ studio in Religione remorantur; hæc enim sunt. 1. Horror difficultatum, vincendique sese. 2. Horror vigilandi super se. 3. Metus privandi se levibus solatiis. 4. Metus displicendi aliis, similibus tibi in neglecta vita. 5. Metus linguarum irridentium & carpentium, quod te illis non accommodes. Hæc & similia, vide, an tibi in articulo mortis, & coram judice Deo, sint suffragatura? quid respondebis Christo dicenti: Hæcne tanti erant, ut me, qui tanta tibi feci, his postponeres? In fine fac particularia proposita.

In C o l l o q u i o dic: Fons omnis perfectionis, Domine, qui dedisti velle, da & perficere! Demum Pater, Ave, & Anima Christi.

